

Nội dung bài viết

1. [Dàn ý phân tích khổ 3 Vội vàng](#)
2. [Phân tích Vội vàng khổ 3 - Mẫu 1](#)
3. [Phân tích khổ 3 bài Vội vàng - Mẫu 2](#)
4. [Phân tích khổ 3 bài thơ Vội vàng - Mẫu 3](#)
5. [Phân tích bài Vội vàng khổ 3 - Mẫu 4](#)
6. [Phân tích Vội vàng khổ 3 - Mẫu 5](#)

Dàn ý phân tích khổ 3 Vội vàng

I. Mở bài

Xuân Diệu yêu đời, ham sống, nhưng trong thân phận của một thi nhân mất nước lúc bấy giờ, ông luôn lo sợ vì thấy cuộc đời ngắn ngủi, tuổi trẻ, tuổi xuân qua nhanh, nên ông "sống vội vàng, sống cuống quýt" để tận hưởng cuộc đời của mình. Cách sống ấy của thi nhân đã được nâng lên thành quan niệm, triết lí trong bài thơ Vội vàng như lời tự bạch của ông trước cuộc đời. Và cao trào tình cảm của thi phẩm chính là lúc lòng yêu đời, ham sống của nhà thơ bùng lên dữ dội, hối hả, cu ồng nhiệt ở cuối bài:

Ta muốn ôm

.....

Hỡi xuân hồng, ta muốn cắn vào ngươi.!

II. Thân bài

1. Vì sao ở cuối bài thơ, lòng yêu đời, ham sống của tác giả lại bùng lên dữ dội, hối hả, cu ồng nhiệt như vậy

- Đó chính là cao trào tình cảm tất yếu phải đến trong mạch thơ Vội vàng của tác giả:

- Mở đầu bài thơ là những biểu hiện của lòng yêu đời, yêu cuộc sống đến si mê, ngây ngất của nhà thơ.
- Tiếp đến, lại là những băn khoăn, lo lắng của nhà thơ khi ông cảm thấy cuộc đời mình ngắn ngủi, tuổi trẻ, tuổi xuân qua nhanh.
- Trong nỗi băn khoăn, lo sợ đó, nhà thơ thấy rõ nếu không đến nhanh với cuộc sống để tận hưởng thì sẽ mất nó, vì thế mà ông phải vội vàng đến ngay để ôm ghì lấy nó trong vòng tay của mình.

- Câu thơ bản l ề để cho cao trào tình cảm trào ra cu ồng nhiệt chính là: "Mau đi thôi! Mùa chưa ngả chiều hôm". Đó là lời tự giục giã của nhà thơ. Chính vì "mùa chưa ngả chiều hôm" nên phải "mau đi

thời" để đến với cuộc sống đó, để Ta muốn ôm... tất cả những gì có trong cuộc sống đó.

2. Cách sống vội vàng, hối hả, cuồn cuộn nhiệt của nhà thơ được biểu hiện như thế nào?

- Nhà thơ muốn ôm ghì, riết chặt cuộc sống trong vòng tay của mình vì sợ mất nó:

*Ta muốn ôm
Cả sự sống mới bắt đầu mơn mởn;
Ta muốn riết mây đưa và gió lượn
Ta muốn say cánh bướm với tình yêu...*

- Nhà thơ muốn tận hưởng cuộc sống đó ở những cảm giác cuồn cuộn nhiệt, mãnh liệt nhất:

- Từ ôm đến riết, đến say, đến mê, đến đắm...
• Từ rất nhiều sự vật, hiện tượng của cuộc sống: mây đưa, gió lượn, cánh bướm, tình yêu, cái hôn, non nước, cây, cỏ, mùi thơm, ánh sáng, thanh sắc, xuân hồng...
- Và rất nhiều cảm giác: chấn động, đã đầy, no nê...
- Diện tận hưởng rất rộng mà cường độ tận hưởng lại rất cao, rõ nhất là trong câu thơ cuối " - Hỡi xuân hồng, ta muốn cắn vào ngươi!" Chưa bao giờ trong văn chương lại có một tiếng nói thơ ca mới mẻ và táo bạo đến thế. Đó chính là sự bùng nổ mãnh liệt của "cái tôi - cảm xúc" trong Thơ mới thời kì 1932 - 1941 mà Xuân Diệu là một gương mặt tiêu biểu. Cả đoạn thơ, đặc biệt câu thơ cuối, đã nói lên rất rõ thần thái của Xuân Diệu.

- Tất cả những điều nói trên đã được thi nhân bộc lộ bằng một tiếng nói thơ đặc sắc, mang tính nghệ thuật cao. Đúng là sự bùng nổ của "cái tôi - cảm xúc" đã kéo theo sự bùng nổ về nghệ thuật thơ, đem đến những cách tân nghệ thuật trong thơ Xuân Diệu ở đoạn thơ này:

- Cảm xúc dâng trào mạnh mẽ làm cho âm điệu câu thơ cuồn cuộn, dồn dập, diễn tả được sự vội vàng, hối hả, cuồn cuộn nhiệt đến với cuộc sống của nhà thơ.
- Dùng nhiều động từ chỉ hành động và chỉ cảm giác mạnh, ngày càng tăng tiến để bộc lộ cái cảm xúc bùng nổ của thi nhân:

Ôm → riết → say → mê → đắm → say.

Chấn động → đã đầy → no nê.

Cái gì cũng ở cường độ cao, ở trạng thái mê say, ứ tràn.

+ Sử dụng nhiều điệp từ: ta (5 lần), và (3 lần) cho (3 lần) càng khiến câu thơ thêm dồn dập, cảm xúc thơ dâng trào, và con người thơ vội vàng, cuống quýt, cuồng nhiệt của Xuân Diệu được bộc lộ rõ với cái thần thái, sắc diện riêng của thi nhân, không thể lẫn được.

III. Kết bài

Nếu Vội vàng là lời tự bạch của Xuân Diệu trước cuộc đời lúc bấy giờ, khắc họa rõ nét gương mặt riêng của con người thi nhân, thì đoạn cuối bài thơ chính là những nét tiêu biểu, sinh động nhất của hồn thơ đó.

Phân tích Vội vàng khổ 3 - Mẫu 1

Xuân Diệu là cái tên không hề xa lạ trong văn đàn Việt Nam. Ông được mệnh danh là "nhà thơ mới nhất trong các nhà thơ mới". Thơ của ông mang màu sắc tươi mới, tràn trề sức sống và chứa đựng khát khao mãnh liệt được tận hưởng cuộc đời. Tình yêu cái đẹp và yêu cuộc sống của ông được thể hiện vô cùng sâu sắc qua trong bài thơ "Vội vàng". Đặc biệt là khổ thơ thứ ba của tác phẩm với khát vọng tận hưởng mãnh liệt.

Hồn thơ Xuân Diệu cực kỳ nhạy cảm với những bước đi của thời gian. Bởi thời gian một đi sẽ không trở lại nên trong suy nghĩ của Vội Xuân Diệu, khoảng thời gian đẹp đẽ và đáng sống nhất là tuổi trẻ với đam mê và tình yêu say đắm. Tuổi trẻ tràn trề sức sống và rực cháy những hoài bão, sống và cống hiến hết mình. Tuổi trẻ đẹp nhưng ngắn ngủi và trôi mau. Có lẽ vì vậy mà Xuân Diệu luôn sống vội vàng, có phần gấp gáp và luôn yêu say đắm.

Nếu ở những khổ thơ trước, Xuân Diệu giải bày tâm sự về tình yêu mãnh liệt và nỗi nuối tiếc chia lìa thì đến đây, nhà thơ đưa ra câu trả lời cho chiêm ngôn sống vội, sống tận hưởng của mình:

"Mau đi thôi! Mùa chưa ngả chiều hôm "

Cụm từ "mau đi thôi" vang lên như một lời thúc giục. Tác giả nhận ra vẫn còn kịp để yêu và sống trọn vẹn tuổi xuân, với những gì đẹp đẽ nhất. "mùa chưa ngả chiều hôm" tức là xuân vẫn còn đó, giọng điệu nồng nhiệt, thiết tha theo cảm xúc ấy cũng vui tươi trở lại. Dấu chấm than đặt giữa câu càng nhấn mạnh thêm cảm xúc hối hả đang trào dâng trong lòng người thi sĩ.

Xuân Diệu vẫn ý thức được thời gian đang chảy trôi không ngừng, tuổi trẻ chưa hết nhưng chắc chắn nó sẽ biến mất. Phải khẩn trương và nhanh hơn nếu không muốn bản thân rơi phải hối hận khi thời gian qua đi. Đây là quan niệm sống vô cùng mới

mê, thể hiện khát khao muốn sống và tận hưởng hết mình của con người. Nhà thơ vội vàng muốn sống, muốn chiến thắng cả dòng chảy của thời gian.

Tất cả những dồn nén và khát khao cùng đánh thức những ham muốn tốt cùng của người thi sĩ.

*"Ta muốn ôm
Cả sự sống đang bắt đầu mơn mớn
Ta muốn riết mây đưa và gió lượn
Ta muốn say cánh bướm với tình yêu
Ta muốn thâu trong một cái hôn nhiều
Và non nước, và cây, và cỏ rạng "*

Cụm từ "ta muốn" được nhắc lại nhiều lần liên tiếp khiến nhịp thơ bỗng nhanh hơn, dồn dập hơn. Nó thể hiện khát khao mãnh liệt của nhà thơ, muốn ôm trọn vào lòng vẻ đẹp của thiên nhiên, ôm cả vũ trụ, cả mùa xuân của đất trời. "Tôi" đến đây đã chuyển hóa thành "ta". Cái tôi cá nhân đã hòa chung với cái ta chung cộng đồng. Khát khao cháy bỏng kia không phải của riêng ai mà là của tất cả mọi người. Nó thôi thúc, giục giã những ai đang mang trong mình sức sống của tuổi trẻ.

Với một trái tim xanh non biếc rờn, thiên nhiên và sự sống mà Xuân Diệu khát khao là thiên nhiên giữa thời tươi, là sự sống mới bắt đầu mơn mớn. Sự vội vàng đến đây ngày càng trở nên rõ ràng. Hàng loạt động từ mạnh theo trình tự tăng tiến xuất hiện trong các dòng thơ: "ôm", "riết", "say", "thâu", "cấn".

Nhà thơ muốn ôm sự sống bắt đầu chớm nở. Xiết chặt vào lòng để níu giữ bước chân chuyển dịch thời gian "mây đưa gió lượn". Đắm say trong sự ngọt ngào, nồng cháy của tình yêu đất trời "cánh bướm với tình yêu".

Đặc biệt, nhà thơ muốn dùng cả vị giác để lột tả hết khát khao tốt độ của mình. "Thâu trong những cái hôn nhiều" để thưởng thức trọn vẹn hương vị và hơi thở của thiên nhiên, của vạn vật. Tất cả cùng truyền cho người đọc dòng cảm xúc hăm hở cuồn cuộn của một tâm hồn say tình đắm đuối.

Xuân Diệu muốn tận hưởng mọi thứ:

*"Cho chênh choáng mùi thơm, cho đã đầy ánh sáng
Cho no nê thanh sắc của thời tươi "*

Điệp từ "cho" liên tiếp kết hợp với tính từ "no nê, chênh choáng, đã đầy" không chỉ thể hiện cảm xúc cuồn cuộn, mãnh liệt mà còn khẳng định tâm thế của người luôn sẵn sàng hòa mình vào thiên nhiên, cuộc sống. Sự cộng hưởng của điệp từ "và" tạo hình ảnh rộng lớn, bao quát như khao khát muốn ôm trọn tất cả của nhà thơ.

Lời yêu cháy bỏng đã không thể kìm nén mà vang lên đầy tha thiết:

"- *Hỡi xuân hồng, ta muốn cắn vào ngươi!*"

Động từ "cắn" ở câu thơ cuối đồng thời khép lại bài thơ chính là điểm nhấn ấn tượng nhất của cả bài. Xúc giác, khứu giác hay vị giác cũng không đủ để tận hưởng. Nhà thơ muốn dùng hành động táo bạo mạnh mẽ hơn để chiếm hữu tối đa vẻ đẹp của mùa xuân, của cuộc đời. Nhà thơ muốn chạm vào nhiều hơn, muốn nuốt trọn hương sắc của đất trời không cho nó biến mất.

Có thể nói, với cách sử dụng ý thơ theo cấp độ tăng tiến. Cách sử dụng từ ngữ mạnh bạo, giàu sức gợi kết hợp với nhịp thơ biến hóa vui tươi, vồ vập, giục giã. Đoạn thơ thứ 3 trong bài thơ "Vội Vàng" đã diễn tả chân thực quan niệm nhân sinh tiến bộ và mới mẻ của Xuân Diệu. Không chỉ bộc lộ cái tôi khát khao mãnh liệt sống, tận hưởng. Nhà thơ còn muốn gửi gắm tới mọi người thông điệp nhân sinh ý nghĩa. Sống phải biết trân trọng thời gian, sống phải biết tận hưởng, yêu hết mình và cũng phải hiến dâng hết mình.

Với những giá trị đó, đoạn thơ nói riêng, bài thơ "Vội vàng" nói chung đã thể hiện thái độ sống vô cùng tích cực. Đồng thời giúp người đọc cảm nhận được tâm hồn Xuân Diệu, một hồn thơ yêu đời, giàu xúc cảm và có nhân sinh quan tiến bộ về cuộc đời.

Phân tích khổ 3 bài Vội vàng - Mẫu 2

Xuân Diệu chính là ông hoàng thơ tình yêu với rất nhiều bài thơ về tình yêu, con người, đất nước đặc sắc, để lại dấu ấn sâu đậm trong lòng độc giả. Có rất nhiều nhà thơ viết về mùa xuân, nhưng có lẽ không có mùa xuân nào lại gấp gáp, vội vàng như mùa xuân của Xuân Diệu. Với những thi sĩ khác, mùa xuân là sự sống là hưởng thụ chảnh non, là sống chậm, bình yên. Còn với Xuân Diệu mùa xuân vừa là sự sống nhưng lại trôi rất nhanh, nên phải vội vàng hưởng thụ, nếu không mùa xuân qua mau. Bài thơ Vội Vàng trích trong tập Thơ Thơ là bài thơ hay, lạ, độc đáo về cách nhìn nhận mùa xuân, con người, sự sống của tác giả. Đặc biệt trong khổ 3 bài thơ Vội Vàng, mùa xuân đến cũng chính là đang đi, do đó hãy tận hưởng, sống trọn vẹn từng giây phút như hôm nay chính là giây cuối cùng của cuộc đời. Khổ 3 cũng chứa đựng nhiều chiêm ngôn, triết lí của nhà thơ gửi gắm trong đó.

Mở đầu đoạn thơ là lời thúc giục gấp gáp “mau đi thôi” thể hiện sự vội vã.

*Mau đi thôi! Mùa chưa ngả chiều hôm,
Ta muốn ôm
Cả sự sống mới bắt đầu mơn mởn;*

Nếu ở khổ thơ thứ nhất tác giả sử dụng ngôi số 1 là Tôi, thì sang khổ thơ thứ 3 tác giả lại sử dụng đại từ nhân xưng “Ta”. Cách sử dụng chuyển ngôi mang một ý nghĩa sâu sắc đó chính là sự đồng điệu giữa các tâm hồn. Ta rộng hơn cái tôi rất nhiều. Ta là tất cả mọi người, hãy nhanh lên thôi, mỗi ngày trôi qua rất nhanh cần phải gấp gáp vội vàng để có thể tận hưởng những phút giây hạnh phúc của cuộc đời.

Lúc này đây, ta – muốn ôm cả sự sống mới bắt đầu mơn mớn. Mùa xuân là thế, đó là mùa của sự hồi sinh và đâm chồi nảy lộc theo đúng nghĩa đen và nghĩa bóng. Cây cỏ, hoa lá vào mùa xuân đua nhau khoe sắc, tỏa hương, mọi sự trong mắt tác giả đều mơn mớn sự sống, tràn đầy tươi mới. Chính điều này khiến cho tác giả muốn ôm lấy tất cả, dù cho sự sống ấy vô cùng lớn lao nhưng ông vẫn muốn giữ cho riêng mình. Hay nói đúng hơn, ông đang muốn sống tận hưởng trọn vẹn từng giây phút của sự sống, của hạnh phúc của sự mơn mớn.

Sang tiếp 4 câu thơ sau, nhịp điệu thơ càng gấp gáp, dồn dập hơn thể hiện ước muốn mãnh liệt của tác giả:

*Ta muốn riết mây đưa và gió lượn,
Ta muốn say cánh bướm với tình yêu,
Ta muốn thâu trong một cái hôn nhiều
Và non nước, và cây, và cỏ rạng,*

Trong đoạn thơ này tác giả sử dụng nhiều động từ mạnh như “riết, say, thâu” thể hiện khao khát mãnh liệt về sự sống, về ước vọng sống trọn vẹn từng giây phút. Qua đây ta cũng cảm nhận được bức tranh thiên nhiên mùa xuân mới tươi đẹp, đầy sức sống làm sao. Đó là mây gió, là cánh bướm, là non nước, cỏ cây. Một bức tranh với đầy đủ cảnh vật mùa xuân và xen lẫn trong đó là tình yêu và những nụ hôn ngọt ngào. Bức tranh mùa xuân của Xuân diệu mới trọn vẹn làm sao, vừa có hơi thở của thiên nhiên mùa xuân, vừa có hơi thở của tình yêu. Mùa xuân và tình yêu là hai đi đôi đẹp tuyệt vời mang lại cho con người ta cảm giác hạnh phúc lâng lâng.

Đặc biệt những câu thơ cuối càng khẳng định được những khát vọng và ước nguyện của ông về mùa xuân:

*Cho chênh choáng mùi thơm, cho đã đầy ánh sáng
Cho no nê thanh sắc của thời tươi;
– Hỡi xuân hồng, ta muốn cắn vào ngươi!*

Vậy là những câu thơ cuối chính là kết quả của sự khát khao sống vội vàng ở trên. Mục đích cuối cùng là tác giả chỉ muốn tận hưởng cuộc sống chênh choáng đến nô nê, đến mê say. Trước sự mơn mớn của mùa xuân, ông nhận ra rằng khi sống hết mình mới có thể thấy được cuộc đời này tươi đẹp làm sao. Nếu sống hết với đam mê mới biết rằng ta sống xứng đáng và không uổng phí từng giây phút nào. Nhất là khi

ta có tuổi trẻ, ta đang tận hưởng những mùa xuân đẹp nhất của cuộc đời, vậy ta phải tận hưởng, phải sống hết mình để sống và tận hưởng cuộc sống như những giây phút cuối cuộc đời.

Khao khát mãnh liệt ấy khiến tác giả phải thốt lên rằng: “Hỡi xuân hồng ta muốn cắn vào ngươi”. Từ Xuân hồng nghe rất thắm và mềm mại, đầy sự sống. Xuân hồng chính là mùa xuân, mùa xuân ở độ chín hồng, mang đậm khát vọng tuổi trẻ, khát khao sống mãnh liệt. Mùa xuân đẹp đến nỗi mà tác giả chỉ muốn cắn vào, hay chính xác hơn là muốn đắm chìm vào sự ngọt ngào ấy. Tác giả chỉ muốn đắm mình vào tận hưởng những giây phút hạnh phúc tuyệt vời của xuân hồng.

Qua phân tích khổ 3 bài thơ vội vàng chúng ta càng hiểu phần nào khát khao của tác giả. Qua đây, chúng ta càng trân quý hơn cuộc sống, trân quý thời gian. Thời gian trôi qua rất nhanh mỗi mùa xuân cũng qua rất nhanh, hãy sống trọn vẹn từng giây phút nhất có thể. Đoạn thơ vô cùng độc đáo với những ý thơ mạnh mẽ đầy khát vọng, thể hiện rõ tâm tình của tác giả muốn gửi gắm đến mọi người.

Phân tích khổ 3 bài thơ Vội vàng - Mẫu 3

Xuân Diệu là cái tên không hề xa lạ trong văn đàn Việt Nam. Ông được mệnh danh là "nhà thơ mới nhất trong các nhà thơ mới". Thơ của ông mang màu sắc tươi mới, tràn trề sức sống và chứa đựng khát khao mãnh liệt được tận hưởng cuộc đời. Tình yêu cái đẹp và yêu cuộc sống của ông được thể hiện vô cùng sâu sắc qua trong bài thơ "Vội vàng". Đặc biệt là khổ thơ thứ ba của tác phẩm với khát vọng tận hưởng mãnh liệt.

Hồn thơ Xuân Diệu cực kỳ nhạy cảm với những bước đi của thời gian. Bởi thời gian một đi sẽ không trở lại nên trong suy nghĩ của Vội Xuân Diệu, khoảng thời gian đẹp đẽ và đáng sống nhất là tuổi trẻ với đam mê và tình yêu say đắm. Tuổi trẻ tràn trề sức sống và rực cháy những hoài bão, sống và cống hiến hết mình. Tuổi trẻ đẹp nhưng ngắn ngủi và trôi mau. Có lẽ vì vậy mà Xuân Diệu luôn sống vội vàng, có phần gấp gáp và luôn yêu say đắm.

Nếu ở những khổ thơ trước, Xuân Diệu giải bày tâm sự về tình yêu mãnh liệt và nỗi nuối tiếc chia lìa thì đến đây, nhà thơ đưa ra câu trả lời cho châm ngôn sống vội, sống tận hưởng của mình:

"Mau đi thôi! Mùa chưa ngả chiều hôm "

Cụm từ "mau đi thôi" vang lên như một lời thúc giục. Tác giả nhận ra vẫn còn kịp để yêu và sống trọn vẹn tuổi xuân, với những gì đẹp đẽ nhất. "mùa chưa ngả chiều hôm" tức là xuân vẫn còn đó, giọng điệu nồng nhiệt, thiết tha theo cảm xúc ấy cũng vui

tươi trở lại. Dấu chấm than đặt giữa câu càng nhấn mạnh thêm cảm xúc hối hả đang trào dâng trong lòng người thi sĩ.

Xuân Diệu vẫn ý thức được thời gian đang chảy trôi không ngừng, tuổi trẻ chưa hết nhưng chắc chắn nó sẽ biến mất. Phải khẩn trương và nhanh hơn nếu không muốn bản thân rơi phải hối hận khi thời gian qua đi. Đây là quan niệm sống vô cùng mới mẻ, thể hiện khát khao muốn sống và tận hưởng hết mình của con người. Nhà thơ vội vàng muốn sống, muốn chiến thắng cả dòng chảy của thời gian.

Tất cả những dồn nén và khát khao cùng đánh thức những ham muốn tột cùng của người thi sĩ.

*"Ta muốn ôm
Cả sự sống đang bắt đầu mơn mớn
Ta muốn riết mây đưa và gió lượn
Ta muốn say cánh bướm với tình yêu
Ta muốn thâu trong một cái hôn nhiều
Và non nước, và cây, và cỏ rạng "*

Cụm từ "ta muốn" được nhắc lại nhiều lần liên tiếp khiến nhịp thơ bỗng nhanh hơn, dồn dập hơn. Nó thể hiện khát khao mãnh liệt của nhà thơ, muốn ôm trọn vào lòng vẻ đẹp của thiên nhiên, ôm cả vũ trụ, cả mùa xuân của đất trời. "Tôi" đến đây đã chuyển hóa thành "ta". Cái tôi cá nhân đã hòa chung với cái ta chung cộng đồng. Khát khao cháy bỏng kia không phải của riêng ai mà là của tất cả mọi người. Nó thôi thúc, giục giã những ai đang mang trong mình sức sống của tuổi trẻ.

Với một trái tim xanh non biếc rờn, thiên nhiên và sự sống mà Xuân Diệu khát khao là thiên nhiên giữa thời tươi, là sự sống mới bắt đầu mơn mớn. Sự vội vàng đến đây ngày càng trở nên rõ ràng. Hàng loạt động từ mạnh theo trình tự tăng tiến xuất hiện trong các dòng thơ: "ôm", "riết", "say", "thâu", "cấn".

Nhà thơ muốn ôm sự sống bắt đầu chớm nở. Siết chặt vào lòng để níu giữ bước chân chuyển dịch thời gian "mây đưa gió lượn". Đắm say trong sự ngọt ngào, nũng nịu của tình yêu đất trời "cánh bướm với tình yêu".

Đặc biệt, nhà thơ muốn dùng cả vị giác để lột tả hết khát khao tột độ của mình. "Thâu trong những cái hôn nhiều" để thưởng thức trọn vẹn hương vị và hơi thở của thiên nhiên, của vạn vật. Tất cả cùng truyền cho người đọc dòng cảm xúc hăm hở cuồng nhiệt của một tâm hồn say tình đắm đuối.

Xuân Diệu muốn tận hưởng mọi thứ:

*"Cho chênh choáng mùi thơm, cho đã đầy ánh sáng
Cho no nê thanh sắc của thời tươi "*

Điệp từ "cho" liên tiếp kết hợp với tính từ "no nê, chênh choáng, đã đầy" không chỉ thể hiện cảm xúc cuồn cuộn, mãnh liệt mà còn khẳng định tâm thế của người luôn sẵn sàng hòa mình vào thiên nhiên, cuộc sống. Sự cộng hưởng của điệp từ "và" tạo hình ảnh rộng lớn, bao quát như khao khát muốn ôm trọn tất cả của nhà thơ.

Lời yêu cháy bỏng đã không thể kìm nén mà vang lên đầy tha thiết:

"- Hỡi xuân hồng, ta muốn cắn vào ngươi !"

Động từ "cắn" ở câu thơ cuối đồng thời khép lại bài thơ chính là điểm nhấn ấn tượng nhất của cả bài. Xúc giác, khứu giác hay vị giác cũng không đủ để tận hưởng. Nhà thơ muốn dùng hành động táo bạo mạnh mẽ hơn để chiếm hữu tối đa vẻ đẹp của mùa xuân, của cuộc đời. Nhà thơ muốn chạm vào nhiều hơn, muốn nuốt trọn hương sắc của đất trời không cho nó biến mất.

Có thể nói, với cách sử dụng ý thơ theo cấp độ tăng tiến. Cách sử dụng từ ngữ mạnh bạo, giàu sức gợi kết hợp với nhịp thơ biến hóa vui tươi, vồ vập, giục giã. Đoạn thơ thứ 3 trong bài thơ "Vội Vàng" đã diễn tả chân thực quan niệm nhân sinh tiến bộ và mới mẻ của Xuân Diệu. Không chỉ bộc lộ cái tôi khát khao mãnh liệt sống, tận hưởng. Nhà thơ còn muốn gửi gắm tới mọi người thông điệp nhân sinh ý nghĩa. Sống phải biết trân trọng thời gian, sống phải biết tận hưởng, yêu hết mình và cũng phải hiến dâng hết mình.

Với những giá trị đó, đoạn thơ nói riêng, bài thơ "Vội vàng" nói chung đã thể hiện thái độ sống vô cùng tích cực. Đồng thời giúp người đọc cảm nhận được tâm hồn Xuân Diệu, một hồn thơ yêu đời, giàu xúc cảm và có nhân sinh quan tiến bộ về cuộc đời.

Phân tích bài Vội vàng khổ 3 - Mẫu 4

Bài thơ Vội Vàng được trích từ tập "Thơ thơ" của tác giả Xuân Diệu. Bài thơ thể hiện được phong cách sống mãnh liệt, hết mình, không bỏ lỡ mất một giây phút nào. Đặc biệt là con người vào những thời điểm còn trẻ, khỏe, tràn đầy sức sống. Xuân Diệu luôn mang một hồn thơ yêu đời, tận dụng hết mọi điều tốt đẹp trong cuộc sống.

Xuân Diệu được ví là ông hoàng thơ tình, luôn có những dòng thơ lãng mạn. Trong đó, khổ thơ thứ nhất và thứ 2 đã tôn vinh tình yêu nồng cháy, mãnh liệt, hết mình. Khi phân tích 10 câu cuối bài Vội Vàng, chúng ta trả lời được câu hỏi như thế nào là sống vội?

Trong đoạn thơ cuối bài Vội Vàng, 6 câu trên tác giả thúc đẩy mọi người bằng lối thơ rất tự nhiên:

*Mau đi thôi! Mùa chưa ngả chiều hôm,
Ta muốn ôm
Cả sự sống mới bắt đầu mơn mởn;
Ta muốn riết mây đưa và gió lượn,
Ta muốn say cánh bướm với tình yêu,
Ta muốn thâu trong một cái hôn nhiều*

Cụm từ “mau đi thôi” thể hiện giọng điệu, thái độ thúc giục tất cả chúng ta. Nhà thơ Xuân Diệu muốn nói rằng chúng ta vẫn còn thời gian để sống hết mình, yêu thương. Đặc biệt là bạn đang trong thời gian tuổi thanh xuân, sức trẻ n òng cháy. Tiếp theo là “mùa chưa ngả chiều hôm”, đừng nghĩ đến việc chia xa, hãy trân trọng tình yêu đang có.

Điệp từ “ta muốn” được nhắc đi nhắc lại 4 lần, khuyên chúng ta hãy luôn trân trọng tuổi trẻ. Có những đi ều chỉ có tuổi trẻ mới có năng lực làm, luôn biết yêu thiên nhiên, cuộc sống. Nhà thơ nhấn mạnh vào các động từ như: Ôm, riết, cắn, thâu, thể hiện sự tấn công mãnh liệt, sự khát khao vô cùng lớn về tình yêu. Các động từ này thể hiện hành động từ cấp độ thấp đến cao. Từ việc ban đầu là ôm ấp, tiếp theo là riết chặt, muốn hòa quyện vào nhau thì hãy cắn.

4 câu thơ cuối, Xuân Diệu gửi gắm ý nghĩa rằng hãy hòa mình cùng thiên nhiên tươi đẹp:

*Và non nước, và cây, và cỏ rạng,
Cho chênh choáng mùi thơm, cho đã đầy ánh sáng
Cho no nê thanh sắc của thời tươi;
Hỡi xuân hồng, ta muốn cắn vào ngươi!”*

Thông qua việc phân tích 10 câu cuối bài Vội Vàng, chúng ta hiểu kỹ hơn về tình yêu của nhà thơ. Tác giả sử dụng điệp từ “và” kết hợp với “non nước, cây, cỏ rạng” để miêu tả tổng thể cảnh quan thiên nhiên hoang dã. Tiếp theo là điệp từ “cho” một cách no nê, chênh choáng, đã đầy, để dâng hiến hết thanh xuân cho thiên nhiên. Mùi hương thơm của thiên nhiên cây cỏ làm con người có cảm giác dễ chịu, thoải mái. Ánh sáng bao phủ khắp mọi nơi, soi đường chỉ lối cho chúng ta.

Bao quát của thiên nhiên vô cùng rộng lớn, tuy nhiên tác giả lại muốn ôm trọn trong vòng tay. Đây không phải là sự tham lam, mà là khát khao chiếm hữu trọn vẹn thiên nhiên. Từ 1 cá thể hòa chung với thiên nhiên rộng lớn. Từ những ham muốn riêng của bản thân, tác giả muốn được cống hiến, đóng góp với xã hội, đất trời. Cuối bài thơ tác giả viết “Hỡi xuân hồng, ta muốn cắn vào ngươi” rất mạnh mẽ và táo bạo.

Chúng ta có thể thấy cảm xúc của tác giả rất mãnh liệt, chi tiết đến từng hành động. Chứng tỏ rằng, nhà thơ đang yêu điên cuồng, nồng cháy, hết mình với khả năng. Xuân Diệu đưa cách sống của ông vào thơ, luôn vội vàng như tuổi trẻ. Chúng ta sống, làm việc và biết tận hưởng, luôn lạc quan, yêu đời. Mặt khác, chúng ta cũng cần phải đóng góp, dâng hiến và trân quý những việc làm tốt đẹp mà cuộc sống ban tặng.

Về hình thức nghệ thuật thì cực kỳ điêu luyện, cảm xúc và lý luận xen lẫn nhau. Bài thơ có sự sáng tạo, mới lạ về ngôn từ, phong cách viết với thể thơ tự do. Qua bài thơ, Xuân Diệu muốn nhắn nhủ rằng hãy luôn sống vội vàng, xứng đáng nhất.

Phân tích 10 câu cuối bài *Vội Vàng*, chúng ta không những được học hỏi lối thơ độc đáo. Qua đó, chúng ta còn thấy được tình yêu cuộc sống, thiên nhiên, con người mãnh liệt nhất. Sự thôi thúc mãnh liệt của tác giả, giúp chúng ta thấy được luôn cần phải sống hết mình.

Phân tích *Vội vàng* khổ 3 - Mẫu 5

Xuân Diệu là nhà thơ trữ tình nổi tiếng của Việt Nam. Từ nhỏ, ông đã được nuôi dưỡng tâm hồn qua những điệu hò lý, câu hát ví dặm. Những yếu tố này đã tác động khiến cho hồn thơ và ngôn từ của ông mượt mà hơn. Chưa dừng lại ở đó, ông còn chịu ảnh hưởng của nền văn học cổ điển, hiện đại của Phương Tây. Tất cả những điều này đã khiến cho thơ của Xuân Diệu mang nét riêng đặc trưng không trộn lẫn.

Ông được nhiều độc giả biết đến với rất nhiều tập thơ hay. Trong đó, *Vội Vàng* chính là tác phẩm nổi bật được in trong tập *Thơ Thơ* vào năm 1938. Đây là tập thơ đầu tiên thể hiện phong cách và tư tưởng của Xuân Diệu một cách rõ ràng. Chỉ với hai chữ “vội vàng” nhưng đã thể hiện rõ hết những chiêm nghiệm, triết lý mà ông muốn gửi gắm.

Mở đầu đoạn cuối là lời thúc giục “mau đi thôi” để thể hiện sự vội vã. Trong khi mùa chưa ngả chiều hôm thì hãy tranh thủ tận hưởng, làm việc để có thể cảm nhận sự sống trọn vẹn.

*Ta muốn ôm
Cả sự sống mới bắt đầu mơn mớn*

Ở đoạn thơ đầu, tác giả xưng “Tôi” thì đến đoạn cuối ông lại dùng “Ta”. Đây không chỉ là cách sử dụng mang ý nghĩa ẩn dụ mà còn tạo nên sự độc đáo cho đoạn thơ. Tác giả muốn dùng từ ta để tìm kiếm sự đồng cảm cùng với mọi người. Qua cách nhìn của Xuân Diệu, sự sống có tính chất đó là sự mơn mớn, tràn đầy tươi mới. Chính cái sự mơn mớn ấy đã khiến tác giả nảy sinh ước mong muốn ôm hết tất cả. Mặc dù biết sự sông ấy rộng lớn, bao la thế nhưng ông vẫn muốn giữ chặt lấy cho riêng mình.

4 câu thơ tiếp theo với nhịp điệu gấp gáp, dồn dập thể hiện mong ước mãnh liệt hơn.

*Ta muốn riết mây đưa và gió lượn,
Ta muốn say cánh bướm với tình yêu,
Ta muốn thâu trong một cái hôn nhiều
Và non nước, và cây, và cỏ rạng,*

Người thi sĩ muốn được hòa cùng với sự sống của thiên nhiên. Những hình ảnh như mây đưa, gió lượn, cỏ cây, non nước đã góp phần mang đến bức tranh tuyệt đẹp. Thông qua đó, chúng ta hoàn toàn có thể cảm nhận được bức tranh hùng vĩ mà tạo hóa ban cho. Mức độ giao cảm được thể hiện rõ ràng hơn qua các từ “ôm”, “riết”, “say”. Tất cả ước nguyện còn được thể hiện rõ ràng hơn qua hai từ “tôi muốn”. Điệp từ này lặp lại ở hầu hết các câu thơ như lời thúc giục gấp gáp. Có chăng, Xuân Diệu đang muốn ôm cả sự sống vào mình. Như vậy mới là sống trọn vẹn với cuộc đời.

Những câu thơ đầu của đoạn cuối đã phần nào thể hiện được tâm nguyện, ước nguyện của tác giả. Thế nhưng, chúng ta chẳng thể nào hiểu được vì sao ông lại có lối suy nghĩ ấy. Những câu thơ tiếp theo sẽ phần nào lý giải được khao khát của Xuân Diệu.

*“Cho chệnh choáng mùi thơm, cho đã đầy ánh sáng
Cho no nê thanh sắc của thời tươi”*

Thực tế, Xuân Diệu chỉ muốn tận hưởng cuộc sống đến chệnh choáng, đến no nê. Trước sự mơn mớn ấy, ông nhận ra rằng chỉ khi sống hết mình mới biết được cuộc đời đẹp thế nào. Chỉ khi ta hòa mình hết vào những gì tươi đẹp mới không cảm thấy uổng phí tuổi trẻ. Mỗi lần thể hiện khát khao của ông lại mạnh mẽ hơn với mục đích gửi gắm tâm tình đến mọi người.

Khao khát mãnh liệt ấy đã khiến tác giả phải thốt lên rằng “Hỡi xuân hồng, ta muốn cắn vào ngươi”. Từ Xuân Hồng nghe rất đầm thắm và mềm mại. Nó không chỉ khiến cho mùa Xuân trở nên tươi mới mà còn có hồn và sức sống hơn. Mùa xuân đẹp đến nỗi khiến cho chúng ta muốn cắn vào để say đắm trong sự ngọt ngào.

Phân tích khổ cuối bài Vội Vàng, chúng ta đã phần nào hiểu rõ hơn về khát khao của tác giả. Qua đó, mỗi người sẽ cảm nhận và thêm trân quý sự sống. Mỗi phút giây trôi qua đừng nên bỏ phí mà hãy sống vội vàng hơn để tận hưởng hết những điều tươi đẹp. Với ngôn từ độc đáo cùng với các điển tả đầy mới mẻ, đoạn thơ đã để lại dấu ấn riêng trong lòng người đọc.

Trên đây là top 5 bài phân tích Vội vàng khổ 3 tuyển chọn hay nhất, được chúng tôi sưu tầm và tổng hợp từ các bài văn đạt điểm cao của các em học sinh trên cả nước. Hy vọng sẽ là nguồn tài liệu hữu ích giúp các em học sinh hoàn thành tốt bài phân tích khổ 3 Vội vàng trên lớp của mình.